

NEWS

A készülék, amelyről megfeledkezünk

Portré egy dobozról, amely a háttérben dolgozik.

2026. szeptember 1., Tobias Engl

Alig nagyobb egy zsebkönyvnél, és semmi különös nincs rajta. Egy fekete, matt doboz, ventilátor és villogó fények nélkül, a hátoldalán néhány csatlakozóval. Többnyire a képernyő alatti szekrényben áll, vagy mögötte lapul a falon. Aki belép a helyiségbe, sosem látja.

Mégis ez tart mindent. Ami a képernyőn megjelenik, innen jön: az étlap, a sorszám, a kiállítóterem ismertetője, a lefordított üdvözlés. A készülék maga számol, helyben, egy távoli felhő kerülőútja nélkül. Ha kiesik az internet, a képernyő tovább működik, mert amit mutat, az már a házban van.

Beéri kevéssel. Olyan kevés áramot fogyaszt, hogy nyáron is alig langyos, ha megfogjuk, és évekig megy anélkül, hogy bárki hozzányúlna. Becsempészni sem lehet bele semmit. Induláskor ellenőrzi a saját szoftverét, és ami nincs aláírva, azt nem tölti be. A nagy adatgyűjtőktől távol tartja magát, mert a rendszerében nincs semmi, ami hazatelefonálna.

A ScreenWay-nél ennek a doboznak neve van: Media Player. Egy számítógép, amely keveset beszél, de sokat bír. Megőrzi, amit egy hely tud, és továbbadja a képernyőknek, azon a nyelven, amelyre éppen szükség van. Némelyik ilyen készülék még beszél is: fordít és felolvas, és ez is a készülékben történik, egy méterre a nézőtől.

Egy ilyen készülék legszebb dicsérete, ha senki sem beszél róla. Nincs hívás, nincs hiba, nincs név, amely elhangzana a házban. Teszi a dolgát, csendben, és kikerül azok tudatából, akik rá vannak utalva. Az a készülék, amelyről megfeledkezünk, az a készülék, amely kitart.